

[Niels Helveg Petersen.]

subjektive vurdering, at de forhold, man omtaler i sin forespørgsel, har foreligget. Men så synes jeg logikken halter, for hvad vil man så med en ny vurdering og en anden vurdering? Er det til syvende og sidst ikke udtryk for, at man selv er lidt i tvivl?

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Hr. Lysholt Hansen sagde, at han havde en fornemmelse af, at regeringen havde villet undgå at få en debat i folketinget om denne sag. At vi havde villet forholde folketinget dette, tror jeg ikke hr. Lysholt Hansen kan mene ved nærmere eftertanke. Hvad vi end kan være uenige om i denne sag, så er dog tilbage den ting, som jeg synes i og for sig godt kan fortjene at blive draget frem, at regeringen, så snart beretningen forelå for regeringen, sendte den til samtlige medlemmer af finansudvalget, og at regeringen i øvrigt sørgede for, at denne beretning blev fordelt så hurtigt som muligt til alle relevante indblandede. (*K. B. Andersen*: Det manglede bare andet!). Ja, det manglede bare andet, det er jeg enig i. Men så vil også selv hr. K. B. Andersen kunne forstå, at så vil også han savne et grundlag for at sige, at vi har søgt at skjule noget. (*K. B. Andersen*: Nej!). Nå nej, det vil hr. K. B. Andersen ikke, det kan jeg godt forstå; vi kender jo alle hr. K. B. Andersens manglende logiske konklusionssans.

Må jeg sige i øvrigt til hr. Lysholt Hansen, at jeg kan da godt acceptere, at der kan være andre dele af folketinget end finansudvalget, der skal indblandes i en vurdering af bevillingspraksis. Regeringen har for sit vedkommende ønsket at få en sådan drøftelse mellem finansudvalget og regeringen. Skulle der i folketinget ud over dette være andre ønsker, så vil regeringen selvsagt ikke modsætte sig det, og det er da ikke udelukket, fordi regeringen anmoder finansudvalget om en drøftelse.

Må jeg sige til hr. K. Axel Nielsen, at jeg synes nu også, der er lidt af en brist i logikken. Hr. K. Axel Nielsen siger, at han mener ikke, man kan læse kommissionens redegørelse uden at kende bilagene. Når jeg hører sådan noget, så siger jeg til mig selv: det er vel i og for sig en ganske hård anklage mod kommissionsdommeren, for det må jo indebære, at man er af den opfattelse, at der

er skjult væsentlige faktiske oplysninger i beretningen, som findes i bilagene.

Hr. K. Axel Nielsen mener samtidig, at der er alvorlige anklagepunkter i redegørelsen. Derfor må jeg stille det spørgsmål: er disse punkter af juridisk karakter? Hvis de er af juridisk karakter, i så fald vil den logiske fremgangsmåde være at lade domstolene afgøre sagen. Der er vel ingen, der er i tvivl om, at eventuelle punkter, som måtte vurderes som uklare, bliver taget med i vurderingen. Er derimod de alvorlige anklagepunkter af parlamentarisk karakter, hvorfor kommer de så ikke til konkret udtryk nu og her?

Hr. K. Axel Nielsen mener ikke, at regeringen ønsker en vurdering, og det gør vi ikke for at dække over boligministeren. Jeg vil gerne sige: dette er ikke rigtigt. Vi ønsker en vurdering. Vi mener, at der er tilvejebragt et grundlag for, at denne vurdering kan foretages af den instans, som er kompetent i denne sag, nemlig folketinget, og denne vurdering får vi nu og her.

Boligministeren (*Hastrup*): Hr. Lysholt Hansen spurgte mig om besigtigelsen af Nørrebro Industrigård. På det tidspunkt, jeg besigtigede Nørrebro Industrigård, var ejendommen ikke færdigbygget, den var under opførelse. Jeg tør ikke bestride, at besøget har begrænset sig til en varighed af 10-15 minutter, jeg havde ikke ur med, jeg ved ikke præcis, hvor længe det varede, men det var tilstrækkeligt til, at departementschefen, kontorchefen og jeg sammen med den ejendomsmægler, som viste os bygningen, kunne danne os et indtryk af den.

Jeg vil gerne sige, at det var jo ikke den første besigtigelse, der var foretaget — det fremgår også af kommissionsdomstolens beretning — idet der allerede var sket en besigtigelse af bygningen den 13. juni 1968, foretaget af repræsentanter for kildeskattedirektoratet, skattedepartementet og Christiansborg slotsforvaltning, og blandt disse var der enighed om, at bygningen ikke var egnet til formålet. Det var en industribygning og er en industribygning, og den kan derfor ikke umiddelbart sammenlignes med en kontorbygning, hvilket også forklarer, at forskellen på arealerne er større end forskellen på prisen.